

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 3/2018
25.01.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Лазаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 131/17 од 26.07.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1071/17 од 31.10.2017. године, у седници већа одржаној 25.01.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Лазаревића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 131/17 од 26.07.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1071/17 од 31.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 131/17 од 26.07.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, за коју је одређено да се неће извршити уколико окривљени у року од 2 (две) године, од дана правноснажности наведене пресуде, не изврши ново кривично дело. Истом пресудом, усвојен је имовинскоправни захтев оштећене ББ, те је окривљени обавезан да оштећеној на име истог плати износ од 7.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом извршења. Оштећена је упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, за износ преко досуђених 7.000,00 динара, а до тражених 9.000,00 динара. Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда плати на име паушала износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 39.375,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1071/17 од 31.10.2017. године, одбијене су као неосноване жалба браниоца окривљеног АА, адвоката

Милована Милутиновића и жалба мајке окривљеног АА, ВВ, а пресуда Основног суда у Ваљеву К 131/17 од 26.07.2017. године је потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1071/17 од 31.10.2017. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Лазаревић, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијану пресуду и списе предмета врати на поновни поступак. Међутим, по налажењу овог суда, из образложења захтева очигледно произлази да је исти поднет и против правноснажне пресуде Основног суда у Ваљеву К 131/17 од 26.07.2017. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости износи сопствени чињенични став да је окривљени АА, критичном приликом поступао у стању неурачунљивости и у вези тога истиче да је уз изјављену жалбу на првостепену пресуду, достављена и медицинска документација из које према наводима захтева, произлази да је окривљени неурачунљиво лице. Бранилац сматра да је за оцену околности које се тичу душевне болести, заосталог душевног развоја или теже душевне поремећености, потребно стручно знање и да нижестепени судови нису могли без налаза и мишљења судских вештака, лекара специјалисте одговарајуће струке, закључити да је окривљени кривично дело које му је стављено на терет, извршио са директним умишљајем и да није било сумње у његову урачунљивост - због чега је према наводима захтева, у конкретном случају повређен закон на штету окривљеног.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић